

CONVERSA AMB ■ CARME FORCADELL, PRESIDENTA DEL PARLAMENT

ament

Carme Forcadell

Presidenta del Parlament de Catalunya

“L'Estat espanyol, en lloc de resoldre els conflictes polítics políticament, ho fa judicialment

“Tot el que s'està aprovant al Parlament de Catalunya acaba als tribunals, però no són només temes relacionats amb la independència de Catalunya

“Ara és el moment de fer política i la política es fa a les urnes

“Estic d'acord amb el president Puigdemont que nosaltres som els de la mà estesa i el diàleg

“Nosaltres sempre hem dit que som la gent del somriure i la gent que fem les coses d'una manera absolutament democràtica

per aguantar, almenys, aquests primers embats que puguin venir des de Madrid?

Jo crec que el problema és la judicialització de la política. És a dir, el problema que tenim és que l'Estat espanyol en lloc de resoldre els conflictes polítics políticament, com es fa en les democràcies, com es va fer al Quebec i a la Gran Bretanya, els resol judicialment. Sempre explico que quan el senyor David Cameron va veure que el Partit Nacionalista Escocès va treure el 44% dels vots va dir anem-ho a resoldre, perquè aquí tenim un conflicte polític. I es va pactar, es va fer un referèndum i els escocesos el van perdre, però es va resoldre políticament. En canvi aquí, en les darreres eleccions del 27 de setembre, els grups que portaven en el seu programa que volien la independència de Catalunya van guanyar amb el 48%, i no s'ha mogut res. I l'únic que s'ha mogut, això sí, ha estat portar-ho als tribunals. És a dir, tot el que s'està aprovant al Parlament de Catalunya acaba als tribunals, però fixi's que no són només temes relacionats amb la independència de Catalunya, sinó que també són temes socials, com la Llei d'igualtat entre homes i dones, com la Llei d'emergència habitacional, com el tema, fa poc, de les *corrides* de toros. És a dir, el problema realment que tenim és la judicialització de la política. I és que l'Estat espanyol està utilitzant els tribunals en lloc d'utilitzar les urnes. Ara és el moment de fer política i la política es fa a les urnes, i nosaltres entenc que hem de continuar defensant el que hem defensat fins ara democràticament i pacíficament, i tirar endavant.

Però presidenta, si no m'equivoco, hem anat ja unes disset vegades a demanar diàleg al govern espanyol.

No ho sé, no les he comptat, però és possible. Diguem que en són moltes.

Però tot i així encara hi insistim, i m'imagino que hi deu haver gent que es pregunta a partir de quin nombre de vegades ens adonarem que el diàleg no és possible.

Jo crec que això correspon al Govern de Catalunya, però jo sí que estic d'acord, en aquest cas, amb el president Puigdemont, que nosaltres som els de la mà estesa i del diàleg. Que en tot cas, que siguin els altres els que diguin que no, però que no sigui per nosaltres. El president Puigdemont ha tornat a reiterar la voluntat de diàleg i crec que nosaltres hem de ser les persones que sempre estem disposades al diàleg perquè entenem que és la manera de resoldre les coses. Però també li dic que Catalunya ha de fer el seu camí independentment

“Independentment del que passi amb el govern espanyol, Catalunya ha de continuar el seu camí

del que passi. Abans em deia que tornarà a governar Rajoy i sembla que serà així per aquest acord d'abstenció del PSOE. Però, independentment del que passi amb el govern espanyol, Catalunya ha de continuar el seu camí. Això ho tinc claríssim.

Un camí que ens portarà inevitablement a un punt de confrontació política màxima. Si que és cert que a Catalunya tenim l'aval de milers i milers de persones que han respost cada any per la Diada; que han sortit al carrer; s'han manifestat, però cada 11 de setembre això s'ha fet d'una forma molt festiva. Precisament a partir d'avui mateix, amb el tema del TSJC, segurament caldran unes altres mobilitzacions que potser no siguin tan lúdiques. Confieu els polítics catalans, i els que esteu impulsant aquest procés, que la gent continuarà responent igual quan calgui sortir al carrer d'una manera sempre pacífica, però més contundent?

No oblidem que nosaltres sempre hem dit que som la gent del somriure i la gent que fem les coses d'una manera absolutament democràtica, pacífica i festiva, i jo crec que això ha de continuar. Aquest tarannà ha de continuar perquè és la nostra manera de fer i la manera com creiem i entenem que s'ha de fer. I jo no tinc cap dubte que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país continuaran responent com han fet sempre. Fixi's que fa cinc anys que l'11 de setembre se surt al carrer, i sé que després de dos anys es deia “però voleu dir que el tercer any tornaran a sortir?” I es va tornar a sortir. Igual que el quart i cinquè any. Per tant, jo no tinc cap dubte que la voluntat del poble de Catalunya és tan gran, en té tantes ganes, hi ha tanta esperança i il·lusió, que jo crec que sortirà al carrer quan faci falta. No en tinc cap dubte.

Llavors, el relleu que hi va haver tant al capdavant de l'Assemblea, quan va perdre una presidenta per guanyar els catalans una presidenta del Parlament, i el relleu al capdavant de qui era el candidat inicial de Junts pel Sí i que havia de ser el president, Artur Mas, hem d'entendre que no han refredat els ànims de la gent?

És que no és una qüestió de persones. Això sempre ho explico perquè en el meu cas sempre dic que no és qüestió d'una presidenta del Parlament a una altra. No és qüestió de persones sinó de moltíssima gent. No va d'individualitat, sinó de col·lectivitat. I per tant, sempre dic que si no hi ha una presidenta del Parlament

n'hi haurà una altra. Si no hi ha un president de l'Assemblea n'hi haurà un altre. Perquè és una majoria molt àmplia de ciutadans i ciutadanes els que estan empenyent aquest procés, que estan al carrer i estan mobilitzats i tenen moltes ganes. Per tant, per sort per a nosaltres, no es tracta de persones sinó del procés, que és un procés col·lectiu. Per això crec que hi pot haver un president o un altre i continuem igual.

“Volem que el món sàpiga el que estem fent, com ho fem i per què ho volem

Persones que estan al capdavant, que estiren del carro i donen la cara d'una manera popular i transversal, i a vegades dona la sensació que hi ha una exigència molt gran a Catalunya. Diuen que estem fent la independència més ben treballada i més polida de totes les que s'han fet al món. Per això, a vegades dona la sensació que hi ha molta exigència de saber cada pas que es fa. Crec que va ser cap al 2014, que a Mariano Rajoy li van preguntar què pensava fer contra el procés independentista i ell va respondre una cosa així com “a ti te lo voy a decir”. Des d'aleshores ells han actuat d'una manera implacable, fent servir tots els mitjans que tenen al seu abast, però sí que és veritat que hi ha una mena com de complicitat entre els mitjans, les institucions i el govern espanyol. Tot es considera ben fet i ningú no exigeix saber-ne més. Tot això ve a tomb perquè no sé fins a quin punt no és una mica ingènua, aquesta actitud que a vegades prenem aquí a Catalunya de voler saber-ho tot. Una independència no ha de ser més discreta?

És cert el que acabes de dir, que el govern espanyol actua amb tots els seus recursos, però nosaltres hem avançat i crec que això és el que compta. Estic d'acord que nosaltres aquí som molt transparents, intentem explicar les coses perquè volem precisament fer-ho de manera modèlica. Jo sempre dic que tenim un Parlament molt divers amb forces contraposades, però hi ha una majoria independentista molt clara que està tirant endavant un procés que és nou. Que no se n'ha fet mai cap d'igual. I això mateix també desperta aquesta curiositat. I és veritat que, com tu dius, aquí som molt exigents amb el tema de transparència i de voler-ho saber tot, i potser a l'Estat espanyol no ho són tant. Però, malgrat tot, nosaltres hem avançat perquè nosaltres no hem d'amagar res. És un procés obert a Catalunya i obert al món. Volem que el món sàpiga el que estem fent, com ho fem i per què ho volem. Volem que la gent ho sàpiga, entengui les nostres raons perquè, com ja

ment i en tot cas ja decidirem el que cal fer, perquè estic disposada a defensar allà on calgui i on faci falta la llibertat d'expressió i que al Parlament s'hi pugui parlar de tot. I a més a més, perquè sempre he dit que vaig fer el que em pertocava com a presidenta del Parlament i en compliment de les meves funcions. I això estic disposada a defensar-ho on faci falta.

Ara, i si ningú hi posa remei, tornarem a tenir un altre govern del Partit Popular a l'Estat. Els socialistes s'han avingut a facilitar la investidura de Mariano Rajoy. Sembla ser que el principal tema que els ha posat d'acord és el tema català. Avui mateix també el rei Felip de Borbó, a l'hora de rebre els líders polítics, ha explicat que Catalunya és el tema en què cal posar-se a fons a treballar. Es preveu una legislatura a Espanya que no sabem quant durarà, però que serà dura. Estem preparats els catalans